

Kris - tal - len den fi - na, som so - len månd' ski - na, som stjär - nor - na
Kris - tal - len, kris - tal - len

blän - ka i skyn. ————— Jag kän - - - ner en flic - - -
kän - ner en flic - ka, i dyg - den den
Jag

- ka, en flic - ka i den - na här byn. ————— Min vän, min vän och
fi - na,
kän - ner

äls - kogs - blom - ma, ack, om vi kun - de till - sam - mans kom - ma, och jag vo - re
och jag
och jag vo - re

vän - nen din, ————— och du all - ra kä - res - tan min!
och du
och du all - ra

— För ä - de - la ro - sor och rö - da gull - skrin, —————

Kristallen den fina